

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на шість років	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1-70 кор.

За границею:

на цілий рік	16 рублів або 36 франків
на шість років	8 рублів або 18 франків

Подорожнє число пр 16 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш милость і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи авертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламыці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авчайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Руска гімназія в Станиславові погребана.

(X) Справа основаня рускої гімназії в Станиславові, по дводневній розправі в шкільній комісії наконецно погребана. Внесенє п. Барвіньського й внесенє кр. виділу відкинено 8 голосами проти 4 мимо вельми рішучих промов ВПр. митрополита Шептицького, мимо основних річевих виясненє п. Барвіньського, мимо виясненє віцепрезидента д-ра Плажка і члена кр. виділу д-ра Верещинського. Скрайні елементи рішили, котрі хотять розриву з руским народом, котрі тому лише не хотять призна ти заснованя рускої гімназії, бо уважають руску молодіж гайдамацкою. Небувала річ — відкинє внесенє виділу кравого — тої найбільшої краєвої поваги, склала ся під впливом загорілости польских послів, підцьковуваних шовіністичним дневникарством. Мусимо навести на вічну пам'ять імена тих гробоконателів рускої гімназії — се: Козловский, Ридигер, Райский, Целецкий, Ценьский (з Заліщик), Казимир кн. Любомирский, проф. Володислав Яворский. Але треба також завести на вічну пам'ять до нашої літописи, що «Галічанін» своїми статями про рускі гімназії дав оружє в руки наших противників, як і ті св'ященники-однородці «Галічаніна», котрі послів Целецкого і Райского просили, щоби, борони Боже, не ухвалювали нової рускої гімназії. Нехай раз руский нарід знає, як ми се все голосили, що се не Русини, не руска партия, не руский дневник, а Герострати, заироданці, вороги руского народу, его зрадники. «Галічанін» приписує в останнім числі (датованім Неділя, але виданім пополудні в суботу), що комісія спонукана відомою прогулькою на Чорногорі, відкинула внесенє п. Барвіньського. Тимчасом, коли «Галічанін» з тою статею «послѣдствія пайдократизма» вийшов о год. 5 попол., комісія шкільна ледви зібралась в суботу 1/2 6-ої і тоді доперва др. Ридигер підніє справу сеї прогульки, а ухвала запала аж по 8-ій годині вечер.

«Галічанін» отже все знав наперед, бо він кував спільне оружє проти культурних придбань руского народу. Одно й друге треба добре згадати. Понизше подаємо докінченє справозданя про розправу в шкільній комісії на суботнім засіданю.

Божинський замічає, що скілько раз засновувано руску гімназію, підношено опісля жалі на невідповіднє уміщенє, були клопоти з будинками, виказує, що є недостача учительских сил, бо річне запотребованє вносить около 60, а маємо тепер до розпорядимости 53, між тими на сей рік 6 руских сил. З польских гімназій годі переносити руских професорів, раз длятого позаяк они не ознакомлені з рускою науковою термінологією, а вдруге тому, що многі не хотять іти до руских шкіл і треба було насильно приділювати і так уживати неприродного середника. В Станиславові не доходить число руских учеників до 200, яке треба прийняти як мінімум для відділеня окремої

гімназії. Бесідник є за тим іменно, щоби переповнені гімназії, як тарнівську, ряшівську і станиславівську поділити і так з станиславівської виділити руску гімназію, але се могло би послідувати по двох роках, коли зростє число руских учителів і руских учеників в станиславівській гімназії. Тим способом за 2 або 3 роки внесенє посла Барвіньського буде здійсненє, а тепер в бесідник за внесенєм Яворского.

Верещинський іменем кр. виділу заявляє, що кр. виділ по зрїлій нараді поставив відомє внесенє, позаяк і міністер просвіти не відкавав безглядно заснованя рускої гімназії, а рада повіт. односторонно заявила ся за тим. Бесідник думає, що виділ кр. добре зробив, наколи поставив таке внесенє з огляду також на політичні і народні відносини, а також сойм добре зробить, наколи се внесенє прийме і просять комісію о прийнятє внесеня.

Целецкий не згоджує ся з поглядами митрополита про вихованє молодіжи, позаяк спільне вихованє лагодить суперечности, не викликає антагонізму, а розбуджує поважанє і приязнь, коли в окремих школах повстають формальні табори супротивні. Бесідник є за утравістичними школами, не бажає зрваня взаємин між Поляками а Русинами, але руске дневникарство виступає дуже заявляю, так, як ві один польский дневник.

Ротер думає, що відкинє внесеня кр. виділу не причинить ся до успокоєня і є за прийнятєм внесеня кр. виділу. Тим сповнить сойм одну половину задачі, а другу мають сповнити Русини, т. є. подбати о учительські сили і учеників.

Яворский повтарає аргументи Божинського про недостачу учит. сил, про насильні переносини руских учителів до руских шкіл. Пора на руску гімназію прийде, коли будуть учительські сили і коли будуть розділені гімназії в Тарнові і Ряшеві.

Райский виступає проти вислову митрополита, мов би его домаганє с анкєту для розсліду стану руских гімназій було нечемністю супроти Ради шк. кр.

Ридигер підносить відому справу про гульки молодіжи акад. гімназії на Чорногорі і відчитує з «Dziennik-a pol.» статю «Kodomyjsk-oj Gazet-i» і питає президента о виясненє.

През. др. Плажек заявляє, що велів розслідувати справу і що з того показало ся, що в памятнику в чорногорскім домі були перед тим вписані речєня провокуючі Русинів, однак ученики прогульки вписали там лише факт прогульки і під тим умістили свої підписи учителів і ученики. Один з учасників мав опісля вернути до сєго дому і вписав стих «Не пора», однак ніякий професор сєго не підписав.

Митроп. Шептицький доказує фактами з Золочева і Станиславова, що мішані школи дають нагоду до суперечок і ворогованя, вказує на те, що около 2.000 рускої молодіжи не має нагоди учати ся в рідній мові, а проволочка в заснованю станиславівської гімназії є накинєна і в краю буде оцінювана як зірванє взаємин, що сєго зрваня бажає соймова більшість, длятого, що Русини уважають гайдамаками і се має бути причиною відмови. Руска суспільність не є гайдамацка, а з частих статей «Gaz. Narod.» і «Dziennik-a pol.» можна набрати погляду, мовби Русини були гайдамаками. Відмова буде водою на млин скрайних елементів, які бажають зворушеня і опісля навіть найскрай-

ніші Русини не будуть могли оперти ся скрайним струям. Не лише Русини, але й Поляки не будуть могли витолкувати, длячого не ухвалєно заснованя рускої гімназії, хіба тим, що сойм пішов за поглядом скрайних, котрі бажають зірваня взаємин. Не можемо отже нічого ліпшого зробити, як прийняти внесенє виділу кравого.

Ценьский (з Заліщик) заявляє, що серед рускої інтелігенції щось стало ся, що дичє ненавистю до Поляків, рускі св'ященники не бажають руских гімназій, а ті, що виходять з руских гімназій, не будуть повинувати ся і митрополиті. Окремішність руских шкіл не причиняє ся до згоди. Вносять отже перейти до дневного порядку над внесенєм виділу кр., а предкладає вівзвати сойм до заснованя утравістичної гімназії і до заведеня обовязкової науки польского і руского язика в гімназіях.

Барвіньский виказує на основі урядового шематизму, що в середних школах польских є бі руских учителів, з котрих одна хіба третина є таких, що вийшли з вирави в рускій мові і термінології, одна третина була би там потрібна для науки руского язика, але бодай одну третину можна би ужити в руских школах. Тверджє п. Божинського в пересаднє, а грають тут ролю лише особисті поунки. Число 200, якого вимагає п. Божинський, буде з слідуючим роком в Станиславові.

Від заснованя рускої гімназії в Тернополі повстали польські школи реальні в Тарнові, Косроші і Ярославі і гімназія в Дембці, а в р. 1902/3 обіцяв міністер утворити 6-ту гімназію польську у Львові з філії 5-ої гімназії і 2-гу реальну школу у Львові з теперішньої філії, а Русини домагають ся лише одної гімназії. Говорєне, що Русини нічим не заспокоїть ся, є безосновне. Русини домагають ся щораз більшого заспокоєня своїх потреб, бо нарід в розвитку поступає і его потреби збільшують ся і ростуть, як потреби дитини, котра доростає на зрілого чоловіка. А вжеж і Поляки не вдоволяли ся давнійшим числом шкіл, а домагали ся дальших, з Towarzystwa przyjaciel nauk пертворили академію наук, утворили академію рільничу і штук красних і т. п. Відрочуванє внесеня бесідника і виділу кр. або навязуванє єму великих условій рівнає ся погребаню, причинить ся до ще більшого роз'ярєня, є доливанєм олію до огню, а одвічальність за се спаде на соймову більшість.

Позаяк Ценьский поставив окреме внесенє про утравістичну гімназію, відкрито наово замкнену розправу.

Барвіньский виказує неможливість переведєня утравістичних гімназій.

Ридигер заявляє ся за обовязковою наукою обох кравих язиків.

Яворский думає, що не треба оглядати ся на агітацію, і не може заявити ся за утравізмом, бо тим внесенєм комісія заскочена.

Крамарчик на основі переведєної розрозправи виробив собі погляд, що внесенє п. Барвіньського і виділу кравого є справедливє і длятого буде за тим голосувати, а доперва в другій лінії за утравізмом. Агітатори роздмухують ненависть, а відкинєнем внесеня дамо оружє агітаторам.

Потім приступлено до голосованя.

За внесенєм виділу кр. голосували: Барвіньский, Крамарчик, митр. Шептицький і Ротер. Против: Ридигер, Козловский, Райский, Ц-

лецький, Ценьський, Казимир Любомирекій, Яворський, *внесені отже упало.*

Внесені Ридигера, щоби на заході утворити нові гімназії, а *рівночасно* руску гімназію в Станиславові упало 9 голосами.

Принято внесені Яворського 10 голосами, щоби виділіти кр. предложив се внесені соймови, коли буде достаточне число руских учителів і буде зараджене переповненню західних гімназій. *Принято* внесені Ценьського про обовязкову науку обох кр. язиків.

Райський цофнув внесені про анкету.

Внесені Ценьського *принято* 8 голосами проти 4.

Председатель кн. Чарторийський заявив, що не поділяє погляду більшости що-до внесені кр. виділу і диятого застерігає собі слово в повній палаті. Таку саму заяву зложив митрополит Шептицький.

Референтом *сеї справи* в повній палаті вибраний Ценьський.

З польської праси.

Дві справи запрятують тепер польську прасу: декларація польських соймових послів в Познаньщині що-до привитаня цисаря Вільгельма і святкованіе ґрунвальдської річниці.

Згадана декларація, звернена до маршалка цисарського двора, звучить: Новими законними зарядженнями против Поляків, як і закидом зділанам нам з уст цисаря, а глибоко-відчутим нами, тяжко зажурені, не можемо з радисним чутем ставати перед обличчям нашого наймилостившого цисаря і короля. Присутні — ми мішали-б лише нашою жалобою веселіть торжества. Тому чуємо себе зневоленями просити Вашу ексцеленцію, щоби Ви схотіли оправдати в най-висшій місци нашу неприємність.

Мимо всяких заряджень, яких цілю наше народне і материяльне унеслідженіе на батьківській землі, що більше, які навіть серця нелітних дітій вибрали собі за бовище політичних і релігійних борб, хочемо — памятаючи на Божі заповіді — і дальше бути єго Ціс. милости цисаря і пана вірними підданими.

Понеже в нашій відношеню однак до держави, як і найвисшій особи Монарха не почуваємо ся до жадної вини, понеже приписувані нам затії відорвати ся, або змінити існуючий стан монархії як безвідставне очерненіе з обуренем від нас відкидаємо, тому з вірою у всемогучість найвисшого судьби людської Управителя, як також в неоднократно стверджену бистрість ума Наймилостившого Пана, з цілою певностию чекаємо години, коли розплинуть ся штурчні мраки, які нас оточили, а чистота наших гадок як горожає і підданих заяснїє перед обличчям Цисаря і Короля.

Тоді врешті будемо в тім положеню, якого бажаємо нині, коли вірні нашій Церкві і вірні нашій народности, при якій хочемо витривати аж до послідного подиху, будемо могли єго Цисарській Милости нашому Наймилостившому Панови приносити що дияне лише вірність, як тепер, але також щирі радїсть і вдячність, коли в мирі і взаїмнім поважаню спільно з нашими німецькими співгорожанами будемо могли працювати над внутрішнім скріпленям державної будівлі.

Коментарі до сеї декларації в польській прасі вийшли дуже різно. «Przegląd» одушевляє ся сям дипломатичним актом, зачинаючи свої уваги від слів: «Розумні і досвітні люди уклали сю декларацію...»; подібно висказує ся і «Przedświt». «Dziennik Polski» боронить авторів за їх надто унижені запевненія віропідданьства, пояснюючи, що се чейже зможе удобрухати Вільгельма, а «Głos Narodu» не вірить в успіх такого валевродизму; «Nowa Reforma» хвалить лиш за те, що відтягнули ся від привнтя. Найбільше рішуче становиско заняло «Słowo polskie», яке у вступній статі пише між иньшим: «Бо чиж не вшодоптанем народного достоїнства уступ, в якім познаньскі нотаблі з обуренем відірають «очерненія», немов би они мали на цілі сепаратійні стремленія, немов би думали про відбудованіе Польщі вільної, самостійної? Бути може, що в даних услівях було би політичним блудом зазначувати остентаційно се стремленіе,

хотяй були часи, коли польські послы через уста бл. п. Кантава перед лицем цілого сьвіта торжественно протестували против влученя Великого Княжества до німецького Союзу — однак сю справу можна було зовсім поминути мовчанем і не попадати в запереченіе сего, що кождий з нас чув, що є нашим єдиним, найбільшим, публичним обовязком».

Відбудованіе Польщі і то не в єї етноґрафічних границях, але з розширенем на Русь, де польські пани, від віків кермуючи ся гадкою, що пісковата Польща без чорноземної Русі не може існувати, мечем значили границі своїх посіlostей, — має бути заманіфестоване всіма Поляками. Але що в иньших заборах скриває ся під дипломатичні фрази і запереченія, те має виступити тим голосійше тут в Галичині. До сего має послужити святкованіе ґрунвальдської річниці. Завязаний в сій цілі комітет видав відозву, яка в горячих словах звиває до участи всіх Поляків, а кінчить ся ось якими зворотами: «Тому нехай народне сьвято ґрунвальдської річниці злучить нас всіх одною гадкою і одним чутем. Нехай звикнуть в сїм дни посеред нас ріжниці станів, віроісповдань, сторонництва — а заступить їх одна думка зі спільною, народною цілю дітій одної матері Вітчизни. А при сїм слово до Вас, братя Русини і до Вас иньші славянські побратимці! Запрошуючи Вас до участи в нашій народній сьвятї, не сумніваємо ся ані хвилі, що не забракує Вас в дни обходу в нашій крузі, як не бракувало Ваших бодрих предків, що бороли ся під стягом спільної ідеї, побіч польського і литовского лицарства на полях Ґрунвальду і Таненберґу. Не витягаємо до Вас ані до нікого в сьвітї благуючих рук о поміч. Але бажаємо горячо, аби Ви нашим учасництвом в тім нашій сьвятї ствердили чином, що розумієте, що тяжка і трудна «валька», яку ми більше як від віку ведемо, не є лише «валькою» о наш бит, але «валькою» о добро і ідеали цілої людскости. Бо як було під Ґрунвальдом — як було в стілько иньших боях — ми бороли ся і боремо ся за волю нашу і вашу, за свободу і рівноправність людів — за справедливість!»

Сей завзив до спільного святкованя ґрунвальдської річниці, до складаня нових жертв до нечисленних, а непризнаних, які наші предки зложили — вольно і поневолено — на олтари величини і богацтва колишньої олігархічної Польщі, мусить дивно вразити ухо кождого Русина. А вжеж на глум та іронію виглядає високопарна самохвальба про волю, свободу і справедливість, супроти польско-руских взаємин та найновішого факту: відмовленя рускої гімназії в Станиславові. Борють ся Поляки з Німцями, але і деморалізують ся у сій борбі. Чванять ся, що они найбільші до західної культури, яку переняли від Німців, але з давен-давна они перенимали більше пороков з сеї культури, як благодатий і тими своїми пороками затроювали жите братніх славянських народів, з якими стикали ся. Так і тепер переняли гакатистичну, пруску систему і поклоняють ся праву пистука, а не справедливости. А клясичним сего доказом є станиславська гімназія, против якої не промовляє ні один аргумент, а лише з гори повзята, екстермінаційна постанова супроти Русинів.

Де і як виховують ся гайдамаки?

Так питає ся «Dziennik Polski» і під тим заголовком поміщує сиростоване, надіслане єму професорами рускої гімназії пп. Цеглинським, д-ром Коцовским, д-ром Рудняцким і Вітошинським, з якого виходить, що на донесеню про вписаніе знаного вже нашим читателям вірша з памятну книгу чорногорского дїмка — нема ні словечка правди.

Вже президент Плажек ствердив (гл. справоздане з нарад соймової комісії), що в сій книзі находить ся багато записок, обиджаючих і провокуючих Русинів, а як нам оповідали очні сьвідки, і немало порнографії. Отже вписаніе в такім місци, якого би там не було вершика, підняти до значія важного факту, і ужити сего як аргументу против провктованого заснованя рускої гімназії в Станиславові — се

є злоба і перебіглість, гідна справжних гакатистів.

Тут мусимо єще додати, що неправдивою була наша інформація, немов то наша шкільна молодіж одержала даром приют в чорногорским домі Сего не було — они платили і як кажуть, досить солоно.

А тим більше, що згаданий вірш, як і першу зворотку хоралу «Не пора» не писав абсолютно ніхто з учеників ані професорів, хоть се, знаний зі своїх ложних івформаций «Dziennik polski», твердить зовсім рішучо. Колиж в сей спосіб уряджує ся правдиву нагінку на Русинів на їх батьківській землі, уважає ся вже злочинном заяву, що: «не пора служити москалеви і Ляхови, але пора Русинови стати вольним чоловіком», коли Русинам на їх найсправедливіші, найдоконечнійші жаданя противставити ся свою «більшість соймову», свою «висшість культурну», своє «послаництво опіки і проводу», свої «історичні права» — а все лише в сій цілі, як-раз повернути руске населеніе у вічну неволю і зависимість польських верховодів — то ми запитаємо ся з нашої сторони: хто і як трить гайдамаків? хто і як сїє зерно ненависти, визиває до безоглядної борби і несе в край клич всенародної вражди? Ніхто иньший, як сї гнобителі рускості, які, природна річ, викликають лише зможене противділане.

Пора відновити передплату!

Новинки.

— Календар. В середу: гр.-кат. Давида препод.: рим.-кат. Анатолія. — В четвер: гр.-кат. Самсона преп.; рим.-кат. Амалиї.

— 3 Бродів. Маємо честь запросити: 1) на перші загальні збори руско-українського касинового товариства «Основа», які відбудуть ся в Бродях, у власній льокалі товариства при Ройківці, в четвер, дня 10. липня н. ст. о 12. год. в полудне з таким порядком справ: а) Вибір председателя і секретаря зборів; б) відчитаніе статута; в) вибір голови і виділу; г) внесенія членів. (О 9. год. рано Служба Божя для членів в парохіальній церкві).

2) на загальні збори філії «Просьвіти», які відбудуть ся в Бродях в льокалі «Народної Торговлі» рівнож в четвер, дня 10. липня н. ст. о 10. год. рано з таким порядком справ: а) справозданіе дотеперішного виділу; б) вибір нового виділу; в) внесенія членів.

За «Основу»: Др. В. Щурат і Товариші. За виділі філії «Просьвіти»: О. Микола Герасимович, Василь Санат.

— Концерт у Львові. П. Олександр Носалевич, бас-баритон, член гамбурскої опери, і п. Г. Джевєцький, тенор, устроюють концерт в неділю дня 13. с. м. в салі «Народного Дому» у Львові.

— Панна Сальомея Крушельницка переїхала в суботу через Львів до Білої коло Тернополя на двомісячний побут у своїх родичів. П-на Крушельницка має в вересні дати у Львові три концерти на добродійні цілі.

— Обсада станиславівського єпископства. «Галічані» доносить — як каже — з достовірного жерела, що справа обсади станиславівського єпископства уже порішена, бо ВПреосв. митрополит Шептицький згодив ся давати зі своїх доходів по 12.000 К річно на удержаніе станиславівського єпископа. Єпископом буде небавом іменований п. Плятонід Філяс монах Ч. С. В. В., про що ми вже доносили перед пів роком.

— Іменованя. Капеляном 2. класи в нечиннім стані краввої оборони іменований о. Діоніз. Майковський, руско-кат. душпастир з львівської архидієцезії і перенесений з 35. до 19. полку краввої оборони у Львові.

— Драматичне Тов-о ім. Ів. Котляревского у Львові звертає увагу Хв. читалень і аматорских кружків на се, що вступаючи в члени сего Товариства, одержують за річну вкладку 3 К всі виданя Товариства безплатно і мають нагоду придбати собі нові, відповідні драматичні твори а також право їх виставляти на сцені. Комедия народна Григорія Цеглинського п. з. «Ворожит» розсилає ся вже тим членам, що заплатили вкладку за рік 1902. Дістати можна у касиєра Товариства п. Юстина Ганкевича (дім «Просьвіти»). Ціна 1 К.

— Вступні іспити до 1. класи ц. к. академічної (рускої) гімназії у Львові будуть відбувати ся в передферіальнім речинці в поведілок дня 14. липня — початок о год. 8. рано. Вписувати зглядно зголошувати учеників до того іспиту належить в суботу і в неділю дня 12. і 13. липня.

той сам славянський народ, що голосить цілому світові про свою кривду, допускає тих самих безправств, тих самих насильств (пос. о. Богачевський: Ще гірших!) на слабшим від себе руским народі в Галичині!

Відчувають непоправні польські гнобителі ціле своє фарисейство, цілу безправність, якої допускають ся на славянським браті і щоби втихомирити свою нечисту совість, підозрівають сего брата на кожнім кроці о ненависть, о гайдамацькі інстинкти Та Бог з вами. Не ненависть чужебці до польських гакатистів, але глибокий жаль над цілим руским народом, що з ласки славянського брата мусить гинути в темноті та неволі.

Година 1½ в полудне, засіданя триває далше.

З внесень та інтерпеляцій, внесених на сім засіданю, заслугоють на увагу: Пос. Могилницького в справі аграрних страйків в Тернопільщині, і пос. Шаєра в справі знесеня нотаріату в Галичині.

Телеграми.

Прага, 8. липня. Молодоческий клуб повідмив радикала д-ра Бакеу, що наміряє внести в сойм самостійне внесенє в справі ренунціяції наслідника престолоа.

Рим, 8. липня. Popolo Romano доносить, що король Віктор Імануїл в товаристві міністра заграничних справ Принеттого виїде в пятницю посплудити з Ракоунги, а в суботу вечером буде на російській границі, де его повитає В. кн Володимир і висші офіцари. В неділю о 8. год. рано приїде король до Петербурга, де того дня відбуде ся обід в его честь.

Петербург, 8. липня. Підчас побуту італійського короля в Петербурзі приїде ту Маркої, славний винахідник телеграфу без дрота, і буде робити проби зі своїм телеграфом на кораблі в присутности царя і короля.

Відень, 8. липня. З Риму заперечують вість, немовби італійський король Віктор Імануїл мав стрітати ся в Інсбруку з цесарем Франц Йосифом.

Конкурс.

Товариство «Шкільна Поміч в Коломиї» пошукує від 1. вересня с. р. головного настоятеля до свого Інститута. Обовязки настоятеля суть: а) моральне домовє ведєнє і надзір конвікторами, за що він перед Виділом Товариства відповідає і від Виділу одержує інструкції; б) весь час, коли конвіктори дома, перебувати з ними.

За свій труд дістає настоятель мешканє, харч і пранє в Інституті і 20 К місячно; надто вільно єму уділяти лекцій конвікторам за окремою винагородою. Угода обовязує цілий рік шкільний, вільно однакож з кінцем першого курсу уступити за попередним двомісячним виповідженєм. Подавати ся можуть абітурієнти гімназияльні і академіки до першої половини ферий (15. серпня) с. р. на руки голови.

Від Виділу тов. «Шкільна Поміч в Коломиї».

Коломия дня 4. липня 1902.

С. Недільський
голова

Іван Білик
писар.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сєнішна
Найславнійша програма!

від 1. до 16. липня 1902.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) **Марш.** 2) **Увертура.** 3) **Les 4 Colbergs.** молоденькі артисти. 4) **The Romeo,** японський акт фантастичний з групою какаду. 5) **Сестри Marigold,** англійські співачки і тансерки. 6) **Albino & Lydia,** гімнастика на електричній лірі. 7) **Орхестра.** Реклямограф. 8) **Mira-Mare-Fontaine-Feerie,** серпентинний танець серед моря водограїв. 9) **Музика.** 10) **Nadrago,** комічний червонобесідник. 11) **Брата Zephyr,** сальонові акробати. 12) **Американський біоскоп.**

Що дня о 8. год. вечером велике представлєнє. В неділю і сьвята два представлєнє. Що пятниці **High Life** представлєнє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Начерки

Олекси Кузьми
I. том

можна набувати в Ставропільській Книгарни у Львові по ціні 2 К за гарно оправл. примірник. (з почт. пересл. о 45 сот. більше).

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руских книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вивисить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.).

ВІТРАКИ

цїлі зі сталі або з залїза, перевищаючи всі конкурентційні системи, до порушувани млинів і господарських машин, будує

Антін Кунц

ц. і к. надворний доставець

в Mäh-risch Weisskirchen

Моравія, Австрія.

1(18—24)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд посп. особ. приходить о годній	до Львова	Поїзд посп. особ. відходить о годній	зі Львова
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Чорткова	6:30	до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний
6:50	з Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	„ „ „ дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
7:40	з Підволочиска, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40
8:00	на дв. головний	8:40	до Кракова (Відня, Праги), Берлина
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:00	до Лавочного, Хирова, Калуша
8:15	з Сокала, Рави рускої	9:15	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	9:50	до Безця, Сокала, Любачова
10:25	з Рашова, Любачева	10:30	до Чернівців, Потутор
11:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	10:37	„ „ „ дв. гол.
1:23	з Янова	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і сьвята
2:20	з Підволочиска, Кошичинів на дв. Підз.	2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і сьвята
2:35	на дв. голов.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.
4:40	з Самбора, Стрия, Скольного (1/5—30/9)	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.
5:11	з Підволочиска (Київа), Бродів на дв. Підз.	3:30	до Рашева, Хирова, Любачева
5:35	„ „ на дв. голов.		
1:45	з Чернівців, Іцкан		
5:40	з Кракова		
5:50			
		Ніч	
		12:45	6:10
			до Станиславова, Жидачева
			6:20
			до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
			6:30
			до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни
			а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1903. щоденно
			6:35
			до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
			7:10
			до Сокала і Рави рускої
			8:16
			до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
			8:25
			до Чернівців
			9:00
			до Підволочиска, Бродів гол. дворець
			9:20
			до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
			10:05
			до Іцкан, Чорткова
			10:30
			до Кракова, Відня, Варшави, Праги
			11:00
			до Підволочиска, Бродів дв. головний
			11:10
			до Кракова, Відня, Праги, Самбора
			11:32
			до Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.
			4:15
			до Кракова, Відня, Праги, Самбора
			5:50
			до Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пора нічній їздить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рїхнїть ся від часу львівського о 86 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білєти всякого рода і розкладу їзди.

Складайте свої ощадности в Дністрі!

Дністер

Товариство взаїмного кредиту, стоваришенє зарєстрованє з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10. дім «Просвіти»

Дністер

приймає вкладки щадничі і опроцентує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках.

Дністер

уділяє своїм членам позичок на векселі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на 5½% і 1% додатку на кошти адміністрації. Силату позичок розкладає «Дністер» догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член забезпечений в «Дністрі», від огню. Уділ членський вивисить 50 К. Удїли виплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К 4 с.

Дністер

уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цїлі — на церкви, бурсп, школи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К.

Інформацій в справах позичок уділяють агенти і Дирекція.